

ACC. N:R M. 15747: 1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Thyra Gunnesson, Norrvidinge*
Härad: *Onsjö* Berättare: *Kristina Gunnesson,* "
Socken: *Norrvidinge* Berättarens yrke: *f. d. lantbrukare*
Uppteckningsår: *1962* Född år *1887* i *Virke*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jägare och folket om månen. s. 1-2.

LMF 118

12/2-62

Skriv endast på denna sida.

Någon annan benämning än "gubben i mänen", har jag aldrig hört i folkligt tal.

På farmars tid höll man roga reda på mänskiftena.

Jag vet ingen annan orsak berättad än att de skulle se efter i almshuset om det blev tjusa rätter på det kunde passa in när de skulle köra på långväga släktbesök.

Jag har alltid undrat över den lösen där det står:

"Börja oss för solen om dagen och männ om natten!"

På män måste skydda sig för solstrålarna i de varma länderna förstod jag, men att mäntälarna kunde vålla skada, visste jag inte förrän jag fått höra genom missivmäner att de måste ha sina övrigas väl övervakade då de fördades i stadsmanöken.

När vi våra bredgrader trodde man inte mänstrålarna kunde vara så starka. Men när 1920 var jag i Palma entid och gick ofta på sjukhus och till en god vän som låg på lasarettet. Där fick jag se en 16-års-

Lycka som lag för behandling i ensittat, Mamma hade
dragits på smed men ena ögat. Läkarna sade att det
berodde på att hon under sommaren blivit besvärad
av starkt värme, hon hade legat nära fönstret.
Efter några vecka blev hon något bättre, men hon
fick brustarna ett par veckor för behandling.
"Väga för omänsom" är ju ett allmännt vedertaget
bruk, och anses väl bringa lycka.